

Васил Славов и Лидия Славова, живеели с пълнолетния си син- св.Тодор Славов в гр. Р. Васил Славов работел като таксиметров шофьор в града и околните села.

Никола Великов и Димитър Ценов и двамата навършили 16 години били в приятелски отношения. На 13.03.2017г., вечерта Димитър Ценов бил в дома си в град Р., когато му се обадил по телефона Никола Великов и му казал да вземе два ножа за да се снабдят с пари от някой таксиметров шофьор, дори и ако трябва да го убият, а автомобила да го предадат за скрап срещу определена парична сума. По-късно вечерта се срещнали и в изпълнение на уговореното спрели таксиметровия автомобил управляван от Васил Славов, като поискали да ги отведе до село Н. Никола Великов седнал на предната дясна седалка, а Димитър Ценов на задната седалка зад водача Славов.

При пристигането им в село Н. и спирането на указаното от двамата място, Никола Великов извадил нож и го насочил към Васил Славов и поискал последния да му даде парите си. Славов оказал съпротива, като блъснал ръката на Великов и се опитал да го избути от автомобила. В този момент седящият зад Васил Славов, Димитър Ценов се пресегнал и хванал водача на автомобила за ръцете за да преодолее съпротивата му. Независимо от тези му действия Васил Славов продължавал да се съпротивлява и да прави опити да удари Никола Великов. Виждайки това Димитър Ценов подканил приятеля си да използва ножа и да го убие. Тогава ~~Васил Славов~~ ^{Никола Великов} нанесъл два удара с ножа в областта на сърцето, като видно в последствие от съдебно медицинската експертиза, му прерязал аортата и смъртта настъпила бързо. След като преодолели съпротивата избутали тялото от автомобила и двамата последователно направили опит да го приведат в движение, но безуспешно. Тогава Никола Великов взел портфейла съдържащ 60 лева, СУМПС и лична карта, собственост на Васил Славов и ключа на автомобила, а Димитър Ценов взел запалка с надпис „CAMEL“ и двамата избягали. Н.Великов захвърлил по пътя ножа и ключа за л.а., а парите разделил поравно с Д. Ценов.

Никола Великов се свързал със свой познат Методи Киров, който с автомобила си ги взел от с.Н и откарал в града. В автомобила Никола Великов оставил връхната си дреха и шапката, по които имало кръв. Методи Киров бил информиран за случилото се и след като оставил на посоченото от тях място, отишъл в полицейското управление и съобщил какво му е известно, като предал останените в колата му от Никола Великов дрехи.

При задържането и отвеждането им в полицейското управление, намиращият се случайно там Симеон Монеv, работещ като полицаи по охрана на обществения ред и съсед на Никола Великов, го запитал защо е там и последният му разказал за извършеното деяние.

На фазите на досъдебното и съдебно производства Никола Великов се признал за виновен, а Димитър Ценов не се признал за виновен по възведеното му обвинение.

В съдебната фаза подс. Никола Великов се отказал от служебно назначеният му защитник и поискал да бъде защитаван от сестра си Ваня Великова, работеща като юрист консулт в банка. Съдебният състав уважил това негово искане.

При разпита в качеството на свидетел Тодор Славов, син на пострадалия Васил Славов поискал да бъде конституиран, като частен обвинител и съдебният състав уважил молбата му.

ВЪПРОСИ:

1. Определете квалификацията на извършеното престъпление от Никола Великов, мотивирайте я?
2. Определете квалификацията на извършеното престъпление от Димитър Цонев^{ЕО}, мотивирайте я?
Ц
3. Коя прокуратура е компетентната да осъществи ръководството и надзора по досъдебното производство? Кой е компетентният разследващ орган? Кой съд е компетентен да разгледа делото като първа, втора и трета инстанция?
4. Налице ли са основания за назначаване на експертизи които са задължителни за събиране на доказателства от значение за разкриване на обективната истина, на кого и какви?
5. Може ли в съдебното производство Симеон Монеv, работещ като полицаи по охрана на обществения ред и съсед на Никола Великов да даде показания в качеството си на свидетел?
6. Първоинстанционният съд в съдебното заседание допуснал ли е нарушения на процесуалните правила и ако да, в какво се изразяват и какво следва да стори горестоящия съд при проверка на присъдата?

Отговори:

1. Определете квалификацията на извършеното престъпление от Никола Великов, мотивирайте я?

Никола Великов е извършил от обективна и субективна страна престъплението по чл. 199, ал. 2, т. 2, пр. 1 вр. чл. 198, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 63, ал. 2, т. 1 от НК.

Престъплението грабеж се характеризира със *сложен обект на посегателство*. Престъплението засяга обществените отношения, свързани с нормалното и безпрепятствено упражняване на правото на собственост или правото на владение (държане) върху движими вещи. Освен тях, при грабежа се засягат и обществените отношения, които осигуряват възможността на човек сам да избира своето поведение и да формира свободно волята си.

Престъплението грабеж се характеризира с това, че има *два предмета* – чуждата движима вещ, оценима в пари, която деецът отнема и пострадалото лице, върху което извършителят упражнява принуда.

Субект на престъплението грабеж може да бъде всяко наказателноотговорно лице. В конкретния казус грабежът е извършен в съучастие под формата на съизвършителство от **Никола Великов**, който е непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си и от **Димитър Ценов**, който също е непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си

Не е налице квалифициращото обстоятелство по чл. 199, ал. 1, т. 2 от НК, а именно *когато грабежът е извършен от две или повече лица, сговорили се предварително да вършат кражби или грабежи*. Съществена особеност на това квалифициращо обстоятелство е, че не е достатъчно да е взето предварително решение за извършване само на един грабеж. Необходимо е да съществува предварително съгласуване на волите между извършителите да извършат множество кражби или грабежи, макар и реално да са извършили само един грабеж (В Решение № 173 от 31.03.1994 г. по н. д. № 76/1994 г. на ВС, I н.о. е посочено, че за да бъде деянието квалифицирано по този текст от НК, е необходимо тези “две и повече лица” да са се организирали да извършват “кражби” или “грабежи”, като законът има предвид неопределен брой кражби или грабежи). От информацията, дадена в казуса, не може да се направят подобни изводи. Предварителното сговаряне да се извърши само конкретното престъпление не е квалифициращо обстоятелство. При такива случаи е налице обикновено съучастие.

Изпълнителното деяние на извършения грабеж, придружен с убийство е съставно престъпление, което включва два разнородни функционално свързани акта – принуда и отнемане. Упражнената принуда е средство, метод, начин за осъществяване на отнемането на чуждата движима вещ, за преодоляване или изключване на съпротивата на жертвата. Необходимо е принудата обективно да предхожда или съпровожда отнемането, както и между тях да е налице субективна връзка.

Грабежът, придружен с убийство е налице тогава, когато за отнемането на вещите субектите са лишили от живот жертвата, като умъртвяването е последица от упражнената принуда, насочена към отнемането на предмета на престъплението. В този случай убийството изпълнява служебна роля по отношение отнемането на вещите, което е основно понеже посредством убийството се сломява съпротивата на жертвата и се улеснява последващото отнемане на вещите.

В конкретния казус дейността на Никола Великов се изразява в упражняване на психическа принуда- Великов извадил нож, който насочил към Славов и поискал от него да му предаде парите си. Упражнил и физическа принуда спрямо пострадалия Славов, като му нанесъл два удара с нож в областта на сърцето. Упражнената принуда е с цел отнемане на чужди движими вещи.

От *субективна страна* престъплението се извършва с пряк умисъл, тъй като Великов е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е целял настъпването им.

В разглеждания казус, престъплението е извършено в *съучастие*. От субективна страна особеното в тази форма на задружна престъпна дейност е в общността на умисъла на всички съучастници. Доколкото грабежът като самостоятелно престъпление представлява конструкция от едновременно извършване на кражба плюс употреба на сила или заплашване, то в конкретния случай квалифицирания грабеж по чл. 199, ал. 2, т. 2 от НК обхваща: принуда, прераснала в убийство и кражба. При сложното съставно престъпление, каквото е грабежът, извършеното убийство е своеобразно средство за постигане на преследваната цел –отнемането на чуждите движими вещи. Подсъдимите са формирали общ умисъл за извършване на престъплението още преди нападението над пострадалия. При съучастие под формата на съизвършителство, каквото е налице в конкретния случай са необходими няколко предпоставки: 1. най- малко две наказателноотговорни лица – подсъдимите са двама; 2. задружност в усилията им за постигане на определен резултат, която е налице; 3. умисъл във всеки съучастник не само за деянието, но и за съучастиято при извършването му, който също е налице; 4.

при задружната престъпна дейност в осъществяване на съставно престъпление, каквото е грабежа от обективна страна е достатъчно всеки от съучастниците да извърши елемент от общата дейност. Дейността на Великов е започнала с подбuditелство, прераства в съизвършителство, което поглъща подбuditелската дейност.

2. Определете квалификацията на извършеното престъпление от Димитър Ценов, мотивирайте я?

Димитър Ценов е извършил от обективна и субективна страна престъплението по чл. 199, ал. 2, т. 2, пр. 1 вр. чл. 198, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 63, ал. 2, т. 1 от НК.

Аргументите са дадени в отговор на въпрос №1. Разликата с извършеното от Никола Великов се състои във вида на упражнената принуда спрямо пострадалия Славов и отнетите вещи. Димитър Ценов упражнил физическа принуда, като хванал Славов за ръцете за да преодолее съпротивата му.

3. Коя прокуратура е компетентната да осъществи ръководството и надзора по досъдебното производство? Кой е компетентният разследващ орган? Кой съд е компетентен да разгледа делото като първа, втора и трета инстанция?

Престъплението по чл. 199, ал. 2, т. 2 от НК, е подсъдно като първа инстанция на *Окръжен съд*, на чиято територия се намира с. Н, където е извършено престъплението по силата на чл. 35, ал. 2 и чл. 36 ал.1 от НПК.

Компетентна да осъществи ръководството и надзора по време на разследването е съответната *Окръжна прокуратура*, в чийто съдебен район се намира село Н., където е извършено деянието (чл. 195, ал. 1 във вр. с чл. 36, ал. 1 от НПК и чл. 35, ал. 2 от НПК).

По силата на чл. 194, ал. 3 от НПК компетентният разследващ орган е *разследващ полицай*.

По силата на чл. 35, ал. 2 и чл. 36, ал. 1 от НПК, компетентният първоинстанционен съд е *Окръжен съд*, на чиято територия се намира с. Н, където е извършено престъплението. По силата на чл. 45, ал. 1 от НПК решенията от окръжния съд като първа инстанция дела се проверяват от *Апелативния съд* като въззивна инстанция. Наказателните дела се разглеждат по касационен ред от *Върховния касационен съд* (чл. 45, ал. 2 от НПК).

4. *Налице ли са основания за назначаване на експертизи които са задължителни за събиране на доказателства от значение за разкриване на обективната истина, на кого и какви?*

В разглеждания казус следва да се назначи *съдебно-психиатричната експертиза* по отношение на двамата непълнолетни извършители, за да се установи дали са могли да разбират свойството и значението на деянието и да ръководят постъпките си, което е от съществено значение относно възможността да носят наказателна отговорност (чл. 144, ал. 2, т. 4 от НПК).

Другата задължителна експертиза е *съдебно-медицинска експертиза*, която да установи причината за смъртта на пострадалия Славов. (чл. 144, ал. 2, т. 1 от НПК).

С оглед предмета на доказване следва да се назначат *Оценителна експертиза* за определяне стойността на отнетите вещи, *Биологична експертиза* и *ДНК експертиза*.

5. *Може ли в съдебното производство Симеон Монеv, работещ като полицаи по охрана на обществения ред и съсед на Никола Великов да даде показания в качеството си на свидетел?*

Симеон Монеv, работещ като полицаи по охрана на обществения ред и съсед на Никола Великов, *може да бъде разпитан като свидетел* на фазата на съдебното производство, защото не е извършвал процесуални действия по време на досъдебното производство срещу Никола Великов и Димитър Ценоv (по аргумент на противното по чл. 118 НПК).

6. *Първоинстанционният съд в съдебното заседание допуснал ли е нарушения на процесуалните правила и ако да, в какво се изразяват и какво следва да стори горестоящия съд при проверка на присъдата?*

Първоинстанционният съд неправилно е уважил искането на непълнолетния подсъдим Никола Великов да бъде защитаван от сестра си, която е юриконсулт в банка. Тя попада извън кръга от лица, които могат да бъдат защитници – чл. 91, ал. 1 и 2 от НПК. Съгласно разпоредбата на чл. 94, ал. 1, т. 1 от НПК защитата е задължителна спрямо непълнолетния извършител.

Съгласно разпоредбата на чл. 392 ал.4 от НПК по дела срещу непълнолетни не участва частен обвинител.

Нарушение е и конституирането на Тодор Славов, син на пострадалия Васил Славов като частен обвинител при разпита му като свидетел на фазата на съдебното

следствие. В случая законоустановеният срок за конституране на частен обвинител е изтекъл – чл. 77, ал. 3 от НПК.

На основание чл. 334, т. 1 във вр. с чл. 335, ал. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК, въззивният съд следва да отмени присъдата и да върне делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, поради допуснато нарушение на правото на защита на подсъдимия Никола Великов.

Станимир Илиев на 21 години живеел на село. В съседната къща живеел Петко Ставрев на 27 години. Те се познавали от деца и били приятели. Ставрев бил осъждан три пъти за кражби, като по една от присъдите изтърпял наказание лишаване от свобода в размер на 2 години. На 16.11.2017 г. Ставрев излязъл от затвора и възстановил контактите си със Станимир Илиев, като прекарвали повечето време заедно.

На 10.04.2018 г. сутринта Петко Ставрев споделил със Станимир Илиев, че е намерил у дома си връзка стари ключове и се чудел дали могат да станат за друга къща, защото бил чул от старите хора, че някога къщите били правени еднотипно и ключалките са едни и същи. Илиев в началото отказал, но после се съгласил да оберат някоя изоставена къща. Досетили се, че наблизо има стара къща, на която вратите и ключалките не са сменени, а собственикът Димитър Пенчев идвал само през почивните дни. Двамата решили да опитат да отворят къщата с ключовете на Ставрев и да потърсят стари менци и котли, от които да изкарат малко пари като ги предадат на пункта за предаване на метали в съседното село.

На същия ден вечерта двамата проникнали в двора на къщата на Димитър Пенчев като прескочили дървената ограда. Петко Ставрев пробвал ключовете на входната врата и успял да я отключи с един от тях. Двамата влезли в къщата и претърсили стаите. Намерили 2 броя метални тави, 5 броя медни менци и 2 броя големи медни котела. В килера открили метален синджир с дължина 2.5 метра и макара с кабел с дължина 50 метра. Ставрев и Илиев разпределили вещите в четири чувала, които носели със себе си и ги изнесли на двора. Тъй като чувалите били големи и тежки, Станимир Илиев предложил да ги извозят с автомобила на баща му. Двамата скрили чувалите в храстите зад къщата, заключили вратата и тръгнали към дома на Илиев. Същата вечер не могли да се върнат за вещите, тъй като бащата на Илиев бил заминал с колата в града. Решили да отложат прибирането на вещите за следващия ден, но и тогава не успели, защото Ставрев бил зает, а Илиев се страхувал да отиде сам.

Междувременно на следващия ден Димитър Пенчев дошъл в селото. Като влязъл в къщата забелязал, че вътре е тършувано, проверил внимателно стаите. Установил, че липсват вещи и решил да подаде жалба в полицията. На другия ден, преди да тръгне към града, Пенчев решил да огледа за липси и двора около къщата. Тогава намерил четирите чувала в храстите зад къщата и веднага се обадил в полицията.

Образувано било досъдебно производство. Разпитан бил като свидетел Кънчо Кънчев, пенсионер, живеещ в съседната къща. Той разказал, че преди ден-два видял наоколо да обикалят две момчета, които познавал тъй като живеели наблизо – Станимир Илиев и бившият затворник Петко Ставрев. Разпитан Илиев се изплашил и признал за стореното като заявил, че не е искал, но Ставрев го накарал да крадат. Станимир Илиев и Петко Ставрев

били привлечени като обвиняеми за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК. При предявяването на постановлението за привличане Илиев се явил с адвокат Киров, а Ставрев се явил със сестра си Петрана Николова, която работела като юрисконсулт, които разследващият орган конституирал като защитници на двамата обвиняеми.

Два месеца и половина след получаването на делото от разследващия полицаи прокурорът внесъл обвинителен акт срещу двамата за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2 и т. 5, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК.

След приключване на разпоредителното заседание Петко Ставрев поискал делото да се разгледа по реда на съкратената процедура като признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, и се съгласил да не се събират доказателства за тези факти. Станимир Илиев заявил, че Петко Ставрев го е накарал да отидат в дома на Пенчев и той не е виновен. Съдът отказал провеждане на съкратено съдебно следствие.

По време на съдебните прения пред първоинстанционния съд, защитникът на Станимир Илиев поискал подзащитния му да бъде оправдан, поради ненаказуемост на извършеното деяние на основание чл. 18, ал. 3 НК.

Първоинстанционният съд постановил присъда, с която признал за виновни двамата подсъдими – Станимир Илиев – за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2 и т. 5, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК, а Петко Ставрев – за престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 4, предл. 2 и т. 5, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК.

Въпроси:

1. Определете правната квалификация на деянието, извършено от Станимир Илиев и Петко Ставрев. Обосновете отговора си.
2. Основателно ли са искането, направено от защитника на Станимир Илиев?
3. Ще се отрази ли на правната квалификация на деянието, ако Станимир Илиев страда от тежка форма на умствена недоразвитост (идиотия)?
4. Нарушено ли е правото на защита на Илиев и Ставрев в досъдебното производство? Как следва да бъде отстранено нарушението?
5. Допуснал ли прокурорът съществени процесуални нарушения на досъдебното производство и как следва да бъдат отстранени?
6. Допуснати ли са съществени нарушения на процесуалните правила в първоинстанционното производство?

КАЗУС

На лицето Павел Петров, с определение за одобряване на споразумение за решаване на НОХД на РС – Б, в сила от 30.06.2015 г., било наложено наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца за извършено престъпление срещу собствеността. Наказанието било изтърпено от същия на 14.03.2016 г. в Затвора – гр. Б. За извършено на 21.08.2016 г. престъпление, пак срещу собствеността, на Павел Петров с определение за одобряване на споразумение по НОХД № на РС - Б, в сила от 22.12.2016 г., било наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години при първоначален строг режим. Това наказание било изтърпено от лицето на 18.10.2018 г. в Затвора - гр.Б.

Около 01.00ч. часа на 11.08.2019 г. Павел Петров се намирал в района на крайбрежна улица, отдалечена от центъра на гр.Б. В себе същия имал отвертка и фенер, които носил в раница на гърба си. Петров видял встрани, от намиращия се в района път на пясъка, палатка. В нея били Красимир Георгиев, заедно със своята приятелка Мариана Николова. Павел Петров се приближил непосредствено до палатката и започнал да я оглежда. Около нея нямало улично осветление, но лунната светлина осигурявала добра видимост в района. Действията на Павел Петров били забелязани от Красимир Георгиев и Мариана Николова. Последните възприели Павел Петров само като силует на човек. Затварящият механизъм-цип- на палатката бил полуотворен. Красимир Георгиев се опитал да го затвори но не успял. Павел Петров видял движенията и разбрал, че в палатката се намира някой. Въпреки това решил да проникне в нея и чрез използване на заплашване да отнеме движими вещи от намиращите се там лице или лица. За целта той се приближил и приканил с викове намиращите се лице или лица да излязат. След като това не било сторено Павел Петров влязъл във вътрешността на палатката през незатворената и част. Той държал в ръцете си отвертката и фенерче, с което започнал да осветява лицата на намиращите се вътре лица. Последните стояли приклепнали в дъното на палатката, но успели да видят лицето му. Павел Петров също приклепнал и започнал да заплашва и да се заканва на лицата в палатката, с цел да отнеме техни движими вещи. Той държал в ръката си посочената отвертка и заканително я насочвал към Мариана Николова като освен това заявил, че ще я убие. Павел Петров взел мобилен телефон Самсунг Галакси Янг GT, който Мариана Георгиева му предала в следствие на заплахата, както и сумата от 10.00лв. Държейки в ръката си посочената отвертка, Павел Петров заканително я насочил и към Красимир Георгиев, заявявайки, че ще го убие и ще го смачка. Едновременно с действията си по заплашване Павел Петров накарал последния да извади всички движими вещи от джобовете на панталоните си и да му ги предаде. Огледал се във вътрешността на палатката с намерение да вземе и други ценни вещи намиращи се в нея. Уплашен от тези действия Красимир Георгиев извадил и му предал мобилен телефон Самсунг Галакси Ес Дуос. След това той видял, поставен на пода лаптоп марка "Леново", собственост на Красимир Георгиев и взел и него. Павел Петров върнал на лицата СИМ картите, които били поставени в телефоните. Всички вещи Павел Петров прибрал в себе си, като ги сложил в носената от него раница. След гореизложеното той излязъл бързо от палатката и започнал да се отдалечава по крайбрежната улица. Малко след това Красимир Георгиев също излязъл и започнал да се оглежда. Видял отдалечаващия се Павел Петров и тръгнал след него. Последния забелязал действията на Георгиев и решил временно да се скрие от него. На 10 метра от мястото, където се намирал, бил паркиран автомобил кемпер Фиат Дукато. В близост до кемпера имало улично осветление. Петров решил да проникне в него. За целта се приближил бързо до превозното средство, заобиколил го и изкара носената отвертка. Пъхнал я в ключалката на вратата на битовата част на кемпера. Механизма на заключване бил много опростен. С няколкократно завъртане на отвертката Павел Петров успял да я отключи без да я поврежда. След това той, отворил вратата на битовата част на превозното средство и влязъл във вътрешността му. В кемпера нямало никой. Той бил собственост на лицето Михаил Ненов. Петров престоял там около 10 минути. Мислейки, че преследващия го Красимир Георгиев се е отдалечил, Петров излязъл през вратата и побягнал към дърветата на парка. В

този момент Красимир бил на около 30 метра от кемпера, но успял да види как Петров излиза от него и побягва. Георгиев решил да преустанови преследването и се върнал до палатката. Заедно с Мариана Николова се насочили към близък паркинг. Там помолили случаен минувач да се обади на тел. 112. Така органите на реда били сигнализирани за случилото се. На място пристигнала оперативна група от служители на МВР. На тях Георгиев и Николова разказали за действията на Петров. Георгиев разказал и какво е видял като е преследвал последния. Образувано било досъдебно производство от разследващ орган. В хода му, след извършване на съдебно-оценъчна експертиза било установено, че стойността на телефона Самсунг Галакси Янг GT била в размер на 150.00 лв., на мобилен телефон Самсунг Галакси Ес Дуос, бил на стойност 160.00 лв., а стойността на лаптопа била в размер на 800.00 лв. При извършена съдебно-техническа експертиза било установено, наличие на интервенция по ключалката на вратата на кемпера от чуждо тяло, но без нанесени увреждания. В хода на разследването било извършено разпознаване, като едновременно на Красимир Георгиев и Мариана Николова била показана само снимка на Павел Петров. Те категорично го разпознали, като автор на гореизложените действия и се подписали в протокола. Други лица при разпознаването не присъствали. Георгиев и Николова до тогава били давали само сведения пред полицейските органи. След това те били разпитани като свидетели. В хода на разследването вещите им не били намерени. В двумесечен срок от началото на досъдебното производство, същото било приключено от разследващия орган, след запознаването му от прокурора. На четиридесет и петия ден, след получаването му, делото било внесено с ОА от прокурора за разглеждане в съда.

Въпроси:

1. Каква е правната квалификация на извършената/ите престъпна/и дейност/и ? Изложете аргументи от субективна и обективна страна.
2. Налице ли е множество на престъпления? Ако да от какъв вид. Изяснете особеностите на изпълнителното/ните деяние/я на извършеното/ните престъпление/я. Обосновка.
3. Коя е родово компетентната прокуратура да осъществи ръководство и надзор на досъдебното производство и кой е компетентния първоинстанционен съда да разгледа делото?
4. Извършено ли е на досъдебното производство процесуално/и нарушение/я? Ако да какво/и и от категорията на съществено/ите ли е /са? Допуснато ли е от прокурора процесуално/и нарушение/я и ако да от категорията на съществено/ните ли е/са?
5. Допустимо ли е предявяване на граждански иск по делото? Ако да за какви вреди, от кого, в какъв срок и пред кой орган се предявява?
6. Приложимо ли е след приключване на разследването делото да се реши със споразумение? Обосновка. Този институт приложим ли е в съдебната фаза на процеса и ако да при какви хипотези? Диференцираната процедура по реда на гл. 27 НПК може ли да бъде проведена, след като делото е в съдебна фаза и ако да при какви условия?